

Zarząd PKP S.A.
tel.: +48 22 474 91 01
fax: +48 22 474 91 02
e-mail: sekretariat.koz@pkp.pl

Fundacja Panoptykon
ul. Orzechowska 4/4
02-068 Warszawa

Warszawa, dnia 8 stycznia 2018 r.

Znak sprawy: KOZ04.0134.162.2017.AY/6
UNP: 2017-0552852

DECYZJA

Na podstawie art. 16 ust. 1 i 2 w zw. z art. 17 ust. 1 i w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (tj. Dz. U. z 2016 r., poz. 1764 ze zm.) (dalej: *ustawa*) oraz art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2016 r., poz. 23 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku (dalej: *Wniosek*) Fundacji Panoptykon (dalej: *Wnioskodawca*), przesłanego do Spółki Polskie Koleje Państwowe S.A. (dalej: *PKP S.A.* lub *Spółka*) drogą mailową dnia 24 lutego 2014 r. o udostępnienie informacji publicznej w zakresie funkcjonowania monitoringu wizyjnego na terenie dworców kolejowych: Warszawa Centralna, Wrocław Główny, Kraków Główny, Gdańsk Główny, Poznań Główny w związku z prawomocnym wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 września 2017 r. sygn. akt II SA/Wa 572/17 w zakresie:

1. Czy obraz z kamer jest wyłącznie nagrywany, wyłącznie oglądany w czasie rzeczywistym, czy zarówno nagrywany, jak i oglądany?
2. W jaki sposób nagrania są zabezpieczone przed dostępem osób nieuprawnionych?
3. Jak długo przechowywane są nagrania z kamer monitoringu? Jeżeli na terenie danego dworca stosowane są kamery z funkcją nagrywania dźwięku, to prosimy o wyszczególnienie okresu przechowywania nagrań z dźwiękiem.

- odmawiam udzielenia wnioskowanej informacji publicznej.

UZASADNIENIE

Dnia 16 stycznia 2017 r. PKP S.A. wydała decyzję o odmowie udostępnienia informacji publicznej w zakresie funkcjonowania monitoringu wizyjnego na terenie dworców kolejowych: Warszawa Centralna, Wrocław Główny, Kraków Główny, Gdańsk Główny, Poznań Główny (dalej: *Decyzja*). Odmowa podyktowana była tym, że wnioskowane informacje stanowią tajemnicę przedsiębiorcy Spółki. W dniu 7 lutego 2017 roku do Spółki wpłynął

wniosek z dnia 2 lutego 2017 r. o ponowne rozpatrzenie sprawy, tj. ponowne rozpatrzenie wniosku z dnia 24 lutego 2014 r. o udostępnienie informacji publicznej we wnioskowanym zakresie.

Prawomocnym wyrokiem Wojewódzkiego Sądu z dnia 8 września 2017 r. sygn. akt II SA/Wa 572/17 decyzja ta, jak również decyzje je poprzedzające zostały uchylone.

Rozpoznając ponownie Wniosek Zarząd Spółki rozważył, czy wnioskowana informacja stanowi informację publiczną, do udostępnienia której zobowiązana jest Spółka, tzn. czy Wniosek dotyczy wykonywania przez Spółkę zadań publicznych lub dysponowania majątkiem publicznym. Zarząd ocenił, że Wniosek dotyczy udostępnienia informacji publicznej w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy.

Stosowanie monitoringu wizyjnego wchodzi w zakres zadań publicznych, bowiem jego celem jest kontrola nad bezpieczeństwem osób korzystających z dworców kolejowych, jednakże należy ono również do sfery interesów gospodarczych PKP S.A. jako element systemu zabezpieczeń obiektów.

Stosowanie do art. 5 ust. 2 ustawy prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu m.in. ze względu na tajemnicę przedsiębiorcy.

Odpowiadając na pytanie:

Czy obraz z kamer jest wyłącznie nagrywany, wyłącznie oglądany w czasie rzeczywistym, czy zarówno nagrywany, jak i oglądany?

Wskazać należy, iż PKP S.A. odmawia udzielenia informacji z uwagi na okoliczność, iż jest to informacja stanowiąca tajemnicę przedsiębiorstwa PKP S.A., a także z tej przyczyny, że ujawnienie żądanych informacji będzie miało negatywny wpływ na bezpieczeństwo dworców kolejowych. PKP S.A. obowiązana jest na podstawie art. 58 ust. 3 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym do zapewnienia ładu i porządku na obszarze kolejowym oraz w pociągach i innych pojazdach kolejowych.

Informacja powyższa stanowić może ułatwienie dla osób planujących popełnienie przestępstwa na obszarze dworców kolejowych, w szczególności przestępstw o charakterze terrorystycznym. Wiedza w zakresie objętym pytaniem będzie bowiem ułatwiała przygotowanie do popełnienia przestępstwa, a także zacieranie śladów przez potencjalnych sprawców, a także osoby udzielające im pomocy.

W doktrynie prawa podnosi się, że dostęp do informacji publicznej nie ma charakteru absolutnego i może podlegać ograniczeniom, o czym świadczy treść art. 61 ust. 3 Konstytucji RP. Zgodnie z nim ograniczenie prawa do uzyskiwania informacji wskazanych w ust. 1 i 2 może nastąpić wyłącznie ze względu na określone w ustawach ochronę wolności praw i innych osób i podmiotów gospodarczych oraz ochronę porządku prawnego, bezpieczeństwa lub ważnego interesu gospodarczego państwa.

Przykładem ochrony przed nieuzasadnioną ingerencją w przypadku przedsiębiorcy jest tajemnica przedsiębiorstwa, znana na gruncie ustawy z 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tekst jedn. Dz.U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503 ze zm.). Artykuł 11 ust. 4 tej ustawy stanowi, że przez tajemnicę przedsiębiorstwa rozumie się nieujawnione do wiadomości publicznej informacje techniczne, technologiczne lub organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje mające wartość gospodarczą, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich poufności.

Przedsiębiorca musi jednak podjąć określone działania w celu zabezpieczenia poufności informacji, nie może bowiem być poufną informacja ogólnie dostępna (zob. G. Szpor (red.), *Jawność i jej ograniczenia*, t. IV, *Znaczenie orzecznictwa*, red. M. Jaśkowska, Warszawa 2014, s. 142–144). Ponadto jak wspomniano wyżej musi zostać spełniona przesłanka materialna tzn. aby określone informacje mogły zostać objęte tajemnicą przedsiębiorcy muszą ze swej istoty dotyczyć kwestii, których ujawnienie obiektywnie mogłoby negatywnie wpłynąć na sytuację przedsiębiorcy (informacje takie muszą mieć choćby minimalną wartość) z wyłączeniem informacji, których upublicznienie wynika np. z przepisów prawa” (zob. wyroki NSA: z 10 stycznia 2014 r., I OSK 2112/13, LEX nr 1456979; z 4 sierpnia 2015 r., I OSK 1639/14 i z 27 lutego 2015 r., I OSK 876/14, CBOSA).

Materiał utrwalony za pośrednictwem kamer systemu monitoringu udostępniany jest wyłącznie organom państwowym (Policja, sądy i prokuratura itp.) na potrzeby prowadzonych postępowań oraz spółkom kolejowym – wyłącznie na podstawie stosownych wniosków oraz regulacji wewnętrznych obowiązujących w PKP S.A.

Odpowiadając na pytanie:

W jaki sposób nagrania są zabezpieczone przed dostępem osób nieuprawnionych?

Informuję, iż PKP S.A. odmawia udzielenia informacji z uwagi na okoliczność, iż jest to informacja stanowiąca tajemnicę przedsiębiorstwa PKP S.A., a także z tej przyczyny, że ujawnienie żądanych informacji będzie miało negatywny wpływ na bezpieczeństwo dworców kolejowych. PKP S.A. obowiązana jest na podstawie art. 58 ust. 3 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym do zapewnienia ładu i porządku na obszarze kolejowym oraz w pociągach i innych pojazdach kolejowych.

Informacja powyższa stanowić może ułatwienie dla osób planujących popełnienie przestępstwa na obszarze dworców kolejowych, w szczególności przestępstw o charakterze terrorystycznym, a także tzw. „cyberprzestępstw”. Wiedza w zakresie objętym pytaniem będzie bowiem ułatwiała przygotowanie do popełnienia przestępstwa, a także zacieranie śladów przez potencjalnych sprawców, a także osoby udzielające im pomocy.

Nagrania są zabezpieczone w sposób należyty, zapewniający ich poufność i integralność, zarówno przed nieuprawnionym dostępem fizycznym jak i zdalnym.

Informacja nie może być również udzielona, ponieważ pewne informacje mogłyby dotyczyć infrastruktury krytycznej w rozumieniu art. 3 pkt 2) ustawy o zarządzeniu kryzysowym.

Odpowiadając na pytanie:

Jak długo przechowywane są nagrania z kamer monitoringu? Jeżeli na terenie danego dworca stosowane są kamery z funkcją nagrywania dźwięku, to prosimy o wyszczególnienie okresu przechowywania nagrań z dźwiękiem.

Informuje, iż PKP S.A. odmawia udzielenia informacji z uwagi na okoliczność, iż jest to informacja stanowiąca tajemnicę przedsiębiorstwa PKP S.A., a także z tej przyczyny, że ujawnienie żądanych informacji będzie miało negatywny wpływ na bezpieczeństwo dworców kolejowych. PKP S.A. obowiązana jest na podstawie art. 58 ust. 3 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym do zapewnienia ładu i porządku na obszarze kolejowym oraz w pociągach i innych pojazdach kolejowych.

Informacja powyższa stanowić może ułatwienie dla osób planujących popełnienie przestępstwa na obszarze dworców kolejowych, w szczególności przestępstw o charakterze terrorystycznym. Wiedza w zakresie objętym pytaniem będzie bowiem ułatwiała przygotowanie do popełnienia przestępstwa, a także zacieranie śladów przez potencjalnych sprawców, a także osoby udzielające im pomocy.

Informacja nie może być również udzielona, ponieważ pewne informacje mogłyby dotyczyć infrastruktury krytycznej w rozumieniu art. 3 pkt 2) ustawy o zarządzeniu kryzysowym.

W ocenie Spółki istotnym dla niniejszej sprawy jest, iż w zakresie pojęcia „tajemnica przedsiębiorcy” mieści się tajemnica przedsiębiorstwa, która została zdefiniowana w art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tj. Dz. U. z 2003 r., Nr 153, poz. 1503 ze zm.). Zgodnie z tym przepisem przez tajemnicę przedsiębiorstwa rozumie się nieujawnione do wiadomości publicznej informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich poufności.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 5 lipca 2013 r., sygn. akt I OSK 511/13, wskazał w jaki sposób należy rozumieć pojęcie tajemnicy przedsiębiorcy:

Zauważyć należy, iż na tajemnicę przedsiębiorcy składają się dwa elementy: materialny (np. szczegółowy opis sposobu wykonania usługi, jej koszt) oraz formalny – wola utajnienia danych informacji. Tajemnicę przedsiębiorcy

wyprowadza się z tajemnicy przedsiębiorstwa i pojęcia te w zasadzie pokrywają się zakresowo, choć tajemnica przedsiębiorcy w niektórych sytuacjach może być rozumiana szerzej. Tajemnicę przedsiębiorcy stanowią więc informacje znane jedynie określonej grupie osób i związane z prowadzoną przez przedsiębiorcę działalnością, wobec których podjął on wystarczające środki ochrony w celu zachowania ich w poufności (nie jest wymagana przesłanka gospodarczej wartości informacji jak przy tajemnicy przedsiębiorstwa). Informacja staje się "tajemnicą", kiedy przedsiębiorca przejawia wolę zachowania jej jako niepoznawalnej dla osób trzecich. Nie traci natomiast swojego charakteru przez to, że wie o niej pewne ograniczone grono osób zobowiązanych do dyskrecji (np. pracownicy przedsiębiorstwa). Utrzymanie danych informacji jako tajemnicy wymaga więc podjęcia przez przedsiębiorcę działań zmierzających do wyeliminowania możliwości dotarcia do nich przez osoby trzecie w normalnym toku zdarzeń, bez konieczności podejmowania szczególnych starań.

PKP S.A. uznała, że informacje będące przedmiotem Wniosku posiadają dla niej wartość gospodarczą oraz handlową i z tego względu została na nie nałożona klauzula „Tajemnica przedsiębiorstwa PKP S.A.”

Warunek wartości gospodarczej należy rozumieć w sposób obiektywny. Na wartość tę składają się w pierwszej kolejności nakłady ponoszone przez przedsiębiorstwo w celu uzyskania własnych wyników, jak również przydatność informacji dla przedsiębiorcy.

Nadto, co do pojęcia informacji posiadającej wartość gospodarczą należy zauważyć, że w doktrynie i orzecznictwie obowiązuje jego liberalna wykładnia, zgodnie z którą za całkowicie wystarczające w tej mierze należy uznać istnienie nawet nieznacznej lub jedynie potencjalnej wartości ekonomicznej informacji, której wykorzystanie przez innego przedsiębiorcę mogłoby zaoszczędzić mu wydatków lub zwiększyć jego zyski w relacjach z innymi uczestnikami obrotu (wyrok WSA z dnia 18 kwietnia 2013 r., sygn. II SA/Wa 1903/13).

Należy podkreślić, że pojęcie interesu przedsiębiorcy rozumiane jest szeroko, jako pewien stan faktyczny ukształtowany korzystnie dla przedsiębiorcy, bądź taki stan, który dopiero w przyszłości może stanowić źródło korzyści, rzeczywistych lub tylko oczekiwanych.

PKP S.A. obowiązana jest na podstawie art. 58 ust. 3 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (t. j. Dz. U. z 2016 r. poz. 1727) do zapewnienia ładu i porządku na obszarze kolejowym oraz w pociągach i innych pojazdach kolejowych oraz zobowiązana jest do utrzymywania infrastruktury krytycznej w rozumieniu ustawy o zarządzeniu kryzysowym.

Wiedza w zakresie objętym Wnioskiem, udostępniona osobom trzecim, spowodowałaby możliwość wykorzystania jej w sposób zagrażający interesom PKP S.A. oraz publicznym w bardzo szeroki i wymierny sposób, w szczególności w kontekście działalności przestępczej.

Ujawnienie przedmiotowych informacji może stanowić ułatwienie dla osób planujących popełnienie przestępstwa na obszarze dworców kolejowych, w szczególności przestępstw o charakterze terrorystycznym w zakresie przygotowania do popełnienia przestępstwa, a także zacieranie śladów przez potencjalnych sprawców lub przez osoby udzielające im pomocy.

Powyższe ma kluczowe znaczenie, bowiem PKP S.A. dba o ochronę bezpieczeństwa w zarządzanych przez siebie obiektach nie tylko jako przedsiębiorca, ale również (jak to już zostało wskazane) jako podmiot zobowiązany przepisami ustawy o zarządzaniu kryzysowym (t. j. Dz.U. z 2017 r. poz. 209). Dworce kolejowe stanowią bowiem element tzw. infrastruktury krytycznej, czyli obiektów kluczowych dla bezpieczeństwa państwa i jego obywateli.

PKP S.A. prowadzi projekty bezpieczeństwa, w ramach których wprowadzono następujące formy ochrony:

- a) patrole Straży Ochrony Kolei,
- b) monitoring wizyjny,
- c) agencje ochrony specjalizujące się w ochronie osób i mienia,
- d) całodobowe centra monitoringu.

Uzyskanie przez potencjalnych sprawców działań przestępczych informacji, jakie będą zawarte w odpowiedziach na pytania objęte Wnioskiem spowodowałoby konieczność podjęcia przez PKP S.A. działań zaradczych m. in.

w postaci modernizacji infrastruktury CCTV, zwiększenia zabezpieczeń danych, zapewnienia możliwości utrwalania materiałów z monitoringu CCTV. Te wszystkie działania o charakterze zaradczym i naprawczym będą z pewnością generowały koszty liczone w milionach złotych.

Istotny jest również fakt, że w przestrzeniach dworców kolejowych, których dotyczy Wniosek, zlokalizowane są przestrzenie o charakterze stricte komercyjnym - z wynajmu których PKP S.A. czerpie zyski. Informacja o zakresie działania monitoringu, sposobie jego obsługi, szybkości reakcji na incydenty, długości czasu przechowywania danych itp. stanowi przewagę konkurencyjną PKP S.A. w toku oferowania podmiotom komercyjnym powierzchni najmu – Spółka może wyróżnić się na tle konkurencji skalą stosowanych zabezpieczeń, aby skłonić potencjalnego Klienta – Najemcę, do rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej na obszarze danego dworca np. wskazując, że system monitoringu będzie pozwalał na zminimalizowanie odsetka kradzieży lub też na zwiększaniu skuteczności ustalania i zatrzymywania sprawców przestępstw „pospolitych”, a także, że system CCTV na dworcu będzie stanowił dla danego najemcy dobrą kartę przetargową w negocjowaniu przez niego niższych stawek ubezpieczenia prowadzonej przez niego działalności gospodarczej.

Powyższe jednoznacznie wskazuje, że PKP S.A. posiada uzasadniony interes gospodarczy w nieujawnianiu informacji objętych Wnioskiem, bowiem ujawnienie żądanych informacji będzie miało negatywny wpływ na bezpieczeństwo dworców kolejowych.

Nadto, fakt, iż wnioskowane informacje dotyczą przestrzeni publicznej, nie pozbawia ich statusu informacji, na które została nałożona klauzula „Tajemnica przedsiębiorstwa PKP S.A.”.

Należy również podnieść, że zgodnie z poglądami wyrażanymi przez GIODO, zapis z monitoringu może być w pewnych okolicznościach uznawany za zbiór danych osobowych. Z powyższego wynikają dodatkowe obowiązki po stronie PKP S.A. Oto bowiem zgodnie z art. 39 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych. (t. j. Dz. U. z 2016 r. poz. 922) osoby, które zostały upoważnione do przetwarzania danych, są obowiązane zachować w tajemnicy te dane osobowe oraz sposoby ich zabezpieczenia. Z powyższego wynika, że skoro osoby posiadające upoważnienie do przetwarzania danych osobowych zobowiązane są do zachowania w tajemnicy sposobów zabezpieczenia danych, to tym bardziej obowiązek taki ciąży na administratorze tych danych – Spółce, który również nie może owych sposobów zabezpieczenia ujawniać.

W celu ochrony informacji w zakresie bezpieczeństwa, PKP S.A. stosuje szereg zabezpieczeń prawnych zmierzających do zachowania poufności informacji żądanych przez Wnioskodawcę. Po pierwsze informacje, o udostępnienie których zwrócił się Wnioskodawca, zostały wyodrębnione spośród innych informacji jako podlegające ochronie, czyli uznawane przez PKP S.A. za poufne i opatrzone klauzulą „Tajemnica przedsiębiorstwa PKP S.A.”. Po drugie PKP S.A. przyjęła Regulamin ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa Spółki „Polskie Koleje Państwowe Spółka Akcyjna” oraz „Ramowy wykaz rodzajów informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa PKP S.A., które należy oznaczyć klauzulą tajemnica przedsiębiorstwa PKP S.A.” (uchwałą Nr 226 Zarządu PKP S.A. z dnia 8 kwietnia 2008 r.) oraz zawarła Porozumienie w sprawie stosowania wspólnych zasad ochrony, udostępniania i przekazywania informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w spółkach Grupy PKP. Osoby mające dostęp do żądanych przez Wnioskodawcę informacji zostały poinformowane o obowiązku zachowania tajemnicy, zobowiązane były do zapoznania się z ww. Regulaminem, odbycia szkolenia, a udostępnienie im przedmiotowych informacji nastąpiło po złożeniu przez nich pisemnego zobowiązania do zachowania tajemnicy przedsiębiorstwa PKP S.A. Ponadto zgodnie z obowiązującym Regulaminem pracy dla pracowników zatrudnionych w PKP S.A. (przyjętym decyzją Nr 4 Prezesa Zarządu-Dyrektora Generalnego z dnia 12 kwietnia 2013 r.) pracownik obowiązany jest w szczególności do przestrzegania zasad ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa PKP S.A. (§ 5 ust. 2 pkt 3), a nieuprawnione ujawnienie, nieuzasadniona modyfikacja, zniszczenie albo nieuprawnione wykorzystanie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa PKP S.A. jest ciężkim naruszeniem przez pracownika podstawowych obowiązków pracowniczych (§ 6 ust. 1 pkt 1).

Precyzując w sposób szczegółowy wewnętrzną podstawę prawną odmowy decyzji, Spółka wskazuje pkt 12 ust. 1 Załącznika nr 1 do Regulaminu ochrony Tajemnicy Przedsiębiorstwa PKP S.A., tj. zapis, zgodnie z którym informacje dotyczące systemów teleinformatycznych Spółki oraz stan ich zabezpieczenia objęte są właśnie klauzulą „Tajemnica Przedsiębiorstwa PKP S.A.”.

PKP S.A. już na etapie prowadzenia czynności w celu wykonania lub modernizacji systemów monitoringu CCTV wymaga od potencjalnych ich wykonawców przyjęcia zobowiązania do zachowania tajemnicy przedsiębiorstwa PKP S.A.

Nadto, materiał utrwalony za pośrednictwem kamer systemu monitoringu udostępniany jest wyłącznie organom państwowym (policja, sądy, prokuratura itp.) na potrzeby prowadzonych postępowań oraz spółkom kolejowym – wyłącznie na podstawie stosownych wniosków oraz regulacji wewnętrznych obowiązujących w PKP S.A.

Przedstawione w Decyzji działania jednoznacznie wskazują, że PKP S.A. nie tylko podjęła działania zmierzające do zachowania żądanych informacji w poufności, ale także, że należycie chroni informacje objęte tajemnicą przedsiębiorstwa.

Z powyższego bezspornie wynika, że Spółka, zgodnie z treścią art. 107 Kodeksu postępowania administracyjnego, w Decyzji:

- a) podała podstawę prawną rozstrzygnięcia,
- b) uzasadniła rozstrzygnięcie pod względem faktycznym i prawnym,
- c) zawarła odpowiednie pouczenie o przysługujących Wnioskodawcy środkach zaskarżenia.

W orzecznictwie sądów trafnie podnosi się, że prawo dostępu do informacji publicznej nie ma charakteru absolutnego. Jak stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 27 lutego 2014 r. (sygn. akt: I OSK 1769/13):

"Konstytucyjne prawo do informacji publicznej służy niewątpliwie realizacji jednej z podstawowych wartości państwa demokratycznego – tj. jawności działania instytucji publicznych – umożliwiając kontrolę społeczną nad funkcjonowaniem tych instytucji. Niezależnie jednak od tego, prawo, o którym mowa, nie może być rozumiane w sposób absolutny, tj. jako prawo obywateli do uzyskiwania nieograniczonego dostępu do każdego bez wyjątku dokumentu czy każdej informacji wytworzonej, odnoszącej się czy będącej w posiadaniu podmiotu publicznego, w tym organu władzy publicznej."

Biorąc pod uwagę powyższe, na podstawie art. 16 ust. 1 i 2 w zw. z art. 17 ust. 1 i w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy, postanowiono o odmowie udostępnienia wnioskowanej informacji publicznej.

W toku postępowania o udzielenie informacji publicznej stanowisko zajęły następujące osoby:

Piotr Kurcz – Dyrektor Biura Bezpieczeństwa,

Marcin Bauer – radca prawny,

Anna Yakubovska – Biuro Zarządu.

Pouczenie:

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej w zw. z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego od niniejszej decyzji przysługuje stronie prawo do wniesienia do PKP S.A. z siedzibą w Warszawie przy Al. Jerozolimskie 142A wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

CZŁONEK ZARZĄDU

Andrzej Olszewski

PREZES ZARZĄDU

Krzysztof Kamiński